

Lõbus lugu lõõgastumiseks

„Eesti Sõnumid“ 28. III '95

Vodevill "Šarlatanid" Estonia Teatri talveaias

Lavastaja — Priit Ruttas, kunstnikud Reili Evert ja Liina Keevallik

Esietendus 20. märtsil

Ühe vodevilli vaatamine lõõgastumiseks on tore asi. Ka selliseid lavastusi on vaja ja teatri talveaeda on nad igati sobivad.

Lugu ise on vaimukas ja selle eest tuleb avaldada tunnustust **Liina Keevalliku** ja **Priit Ruttase** tõlketööle ning **Erki Peinari** laulutekstidele. Muusikaline kujundus **Tõnu Kõrvitsalt** (vodevilli tutvustavas artiklis omistasin selle näpuvea tõttu **Tõnis Kõrvitsale**. Vabandan!) ja **Jaanus Juulilt** haakub tekstiga hästi ja muusika valik on samuti teravmeelne. Päril nõus ei ole avalooga, mille orkestrifaktuur tekitab liigse kontrasti järgnevate laulude klaverisaatega ja võtab aega, enne kui kõrv sellega harjub. Terviklikkusele tulnuks kasuks, kui ka sissejuhatuse kõrvalt klaverilt, näiteks improvisatsioonina. See orkestrilugu on liiga lärmakas ja sunnib samas astmes literaati Delmarit etendust alustama.

Kahel nähtud etendusel jäi forsseeritus Delmari kehastajal **Tarvo Krallil** kogu etenduse võtmeks. Tarvo Krall on väga hea koomik, aga ilmselt on ta kinni liiga kehva akustikaga saalidele vajalikus hääleandmises ja pole end suutnud häälestada ümber sellele, et talveaias on kõlavus isegi liiga hea. Rääme toon ja ülemängimine ei

Anu Kaal, Alari Põldoja ja Tarvo Krall "Šarlatanides".

TEA PÕLDOJA foto

haara vaatajaid ning koomika läheb kaduma. Tema partner **Alari Põldoja** ajakirjanik Rondoni osas toob lavale ilmudes kaasa kontrasti, mis kaldub Põldoja kasuks. Seda nii sõnaliselt (eriti esimesel etendusel) kui vokaalses osas, kus tõuseb esile Alari Põldoja kena tämbri-ga hääli ja levimuusika tunnetamine. **Anu Kaal** kapriisse *madame de Melcourt*'i rollis hakkas oma lavakuju rohkem tunnetama teisel etendusel, kus ta näitas suurilmadaami, kes oskab mehi võluda. Esimesel etendusel segasid eelnenud rollid "Montmartre'i kannikese"

laadis. Nooruke **Jaak Jõekallas** armunud dr. Rémyna kordas "Vanemuises" mängitud Fredyt "Minu veetlevas leedis", aga ega dr. Rémy osa eriti muud ei võimaldagi. Kogenud näitlejana suutsid väheste joontega luua terviku **Kalju Karask** Rémy tulevase äia *Germont*'i ja **Väino Aren** Delmari teenrina. Oma vähenõudliku osa esitasid korrektselt **Margit Saulep** ja debütant **Merle Hillep**. Rémy armastatu, provintsineiu Sophie jäi võrdlemisi mittemidagiütlevaks, aga paistab, et lavastaja pole rohkem ette näinud.

Lavastaja **Priit Ruttas** tundus

olevat liiga palju oma ideede kütkes butafoorse masinavärgi kõnekaks muutmisel. Tagaplaanile jäi lavakujude terviklikkus ja isikupärasus, eriti aga ansambliilisus. Viimane lonkas samavõrd ka muusikaliste numbrite juures, ja iseäranis esietendus tundus lavaproovina, kus alles hakatakse katsetama, mis sest kõigest välja tuleb.

Järgmised etendused on kasvav aprillikuus, ning tahaks loota, et vahepealne aeg lisab küpsust kõigile aspektidele.

PILLE PALM